

תמו' 276

תמונת"ט

טטרני, תדו"מ

שנת הדימויים תשס"א בי"א אדר"א מלך המשיח

מענין חי

רעיונות ושיחות גילדים ולנוער

מעובד על פי שיחותיו הקדושות

של

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ץ
מליובאוויטש

גיל"ל

לזכרון

הרבנית הצדקנית חילי מושקא

ע"ה ז"ל

מונש על ידי
מכון לוי יצחק
כפר הבר"כ

בלמוד תמיד הולכים מן הקל אל הפקר. כך גם בתוך הלמוד: קדם תש"א, אחר כך עוקרים למשיגות ולגמרא. תמלה רק קוראים ואחר לוקדים פעיית, מקלפלים ומקשים. גלדים קשנים לומדים בשביל הפקם, ורק אחר כך לוקדים גלשם תלמוד תורה.

גם סדר הפקשיות הוא מן הקל אל הפקר. הפורו של בעלי תיים – גלבריל בין השמא ובין השחור" – קל יותר, פי הם אינם יכולים לעבר על רצון ה'. רק אחרתם, בפקשתנה, מוכבאים דיני האדם, פי אלו דינים קשים יותר, משום שלגדם יש פחירה תפשית.

(מעובד על-פי לקוטי שיחות חלק ז עמ' 74-76)

דודו אדרונת מוהר"ג זצ"ל מלך המשיח לעולם ת"ד

תאריכים מיוחדים בתולדות חב"ד לתקופה זו

יום המלה המצלה של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ץ והרבנות הצדקנית חי' מושקא ע"ה ז"ל בעת קבלת ירוה' להגו מצרפת לארה"ב, בשנת תש"א.

כ" ניסן:

יום המלה לנור שיעור הרמב"ם הינוי לפי תקנת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ץ, בשנת תשד"ג.

כ"ז ניסן:

יום הולדת כ"ק אדמו"ר מוה"ר ז"ע (תפארת שבתפארת), בשנת תקצ"ד.
יום המלה כתיבת ספר-תורה לקבלת פני משיח צדקנו בשנת תש"ב.

כ" אייר:

לובות

הילדה פדומא-טשאורא תחי'

לאיבות ימים וימים טובות

נולדה לפוש' בשי"ק פי יתרת פי שבט, התשע"ט

🌸 🌸 🌸

נרפס ע"ש תורה

הודיע' ר' יוסף יעקב זונגנו מרת רחל מאטל

נ"כ' חננא, מנתם מנערל שידו

ג א ד א א

כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

למונתנו: מכון לוי יצחק, ת"ד, 26 - כפר הבר"כ ב' 72915

Mechon LEVI YITZCHOK P.O.B. 26, Kfar Chabad B. 72915 - ISRAEL

דפי עובי: שנת - פארה"ק ת"ד: 45 שקל כוה"ל: 535

נקבצעת על פי הקשר של ה' עמנו. תכון מקילה מצב שיהודי ישרי פטמאמי, אה שתמיר יהודי קשור לה'. כמו כלי טמא שנמזג לאזירי פל בעת נזול סודור אה הוא עצמו טמא. הדטהרות לא פאה על דדי הקלות מלמעלה על ידי התעוררותו ועבודתו.

מתי בכל-זאת יש השפעה של התמתן על העליון? מתי משפיע האדם על המלך של עם המקדש-פרודי? הוא? פאה? הוא? וועללים מפנה אריס. המלך מטבע קוריים דברי שפנים יהיו מסים יש מעצמות מעלות, אצירך לבלש איתם, הם בעתהעיות מעלהם בעיות מתמת. כך ועולם – משכעו, כפי שטמא, הוא קר – צונן. עבודת האדם, השהתחלותו, זוהי התנהגותם, שופעלת גם על העליון. תפוד נפלא של הנבואים עם הנבואה נהרם על ידי עבודת האדם עצמו.

(מעובד על-פי דכרטיס שיחות חלק לז עמ' 27-30)

תורה

שפך לזמרים אה לזמרים דדי שטמא ושהורה של בני אדם, זאת לאחר שפך לא נהנה האדם קוריה. "אמר לו: "אמרש קדוקה", אפלו יהוש נכרא פנודי. אמר קדחת יתר. רשודרש משויתו של אדם (היא) אחר פל בהמה ווער מלעשה פראשה מת, כך מתווחו נמשויתו של אדם (היא) אחר פל בהמה מוכה במדות השמות לקך שטמאם נכרא אחרון היא כדי שאם תלילה

לא נהנה האדם קוריה. אמר לו: "אמרש קדוקה", אפלו יהוש נכרא פנודי. אמר קדחת יתר. רשודרש משויתו של אדם (היא) אחר פל בהמה ווער מלעשה פראשה מת, כך מתווחו נמשויתו של אדם (היא) אחר פל בהמה מוכה במדות השמות לקך שטמאם נכרא אחרון היא כדי שאם תלילה יצרתו, ואז זהו הסבר מספיק לשת קדוקה מתוך.

ארכול"ר נזמן קבאר בספר השמיהא שמתווחת האדם לקביר יתר ננבראים אנה רק בעת שאר עובר על צווי ה', אל לא תמיר. צמחים ובעלי חיים לא נחמו כשב שטוריכלת מתהעיות, הם אינם יכולים לעשות תורת האדם, האדם מטעל לחשב ואחראי שטמא. יכול ללך לעשות תורת האדם, האדם מטעל לחשב ויכר הוא נחות לעשת הנבואים בתאוריים.

שמיני

כפרשענו מוכאים דדי טמאת אכלין.

הרמב"ם פוסק שלקרות שנוול סודור שפא כמגע עם נזול טמא נטמא גם הוא, דדי זה דוקא פשהנוול השודור כבר נקלט בתוך הנוול הטמא, אכל פשיצקים נזולים מכלי סודור לכלי טמא – כך וכן הדיקה, הקלות עצמו לא נטמא. אמנם הנוול קמז לכלי טמא שצב מתחיה, אה פל עוד לא נקלט בו הנוול עדיו סודור. אם נצלים לקלט את הנוול בעודו פאודר דדי פידנו נזול סודור.

יש מצב בו הנוולים שנמזגים מכלי סודור לכלי טמא נטמאים תוך כדי השמיהא, עוד פטרם נקלטו בכלי שאזיר וצקה. פאה נזול בכלי העליון הוא קר, ויצקים אותו לתוך נזול הם, דדי מפינו שנווללים מעלים אדם, האדם מתערכים בנוול כבר בעת השמיהא. השמותן משפיע על העליון ופשה אה מצבו.

הרמב"ם פתח שיה דדי המתורה נחמו כדי לתמן הדעות וקשר פל השפיעים, וכן הוא פשוטא קלנו.

הכלי העליון רשע לקדוש-פרודי-הוא, שהוא העליון האמתי ואין עליו משנו. הכלי השותתון רשע לנכראים בעולם הזה המשמי שאין השותתון קמשה משנו. הנוול שנגזג רשע לתפוד התמירי בין הקדוש-פרודי-הוא לעולם. הקלות-פרודי-הוא לא רק פרא את העולם בששת ימי פראשה, אלא הוא פתוח ומתווחה את העולם בקב רגע. הקשר בין הקדוש-פרודי-הוא לעולם הוא קשר תמירי. בעניי טמאת וטהרה פעתת המיוחה (החפוח) לא משפיעה על הטמא. נזלים שנוצקה מכלי סודור לכלי טמא לא נטמאים על ידי הפעלה הזו כל עוד לא פאו כמגע עם השותתון. אנה לזמרים שאין העליון משפיע על השותתון, הקשר של הקדוש-פרודי-הוא עם הנבואים לא משפיע על התנהגותנו. הכוחות הקדושים שיש בכנבואים אינו משפיע בפאפן דכחותם בקדוש-פרודי-הוא, פי צריך להיות: "וכחוחות פתיים" – כל אה נחמת פוחתה פשית. דכחות האדם פה, לא